

Liberális agyérgörcs és a kereszténydemokrácia

2018 augusztus 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Korábban nem volt ilyen? Hát most már van.

Orbán Viktor tusványosi beszéde óta ismét konganak a liberális elefántcsonttornyok harangjai. Szellemi korlátaikat büszkén zászlajukra t?zve újfent kinyilatkoztatták: minden, ami társadalom és politika, az csakis liberális lehet.

A miniszterelnök immáron 29. alkalommal tartotta meg el?adását a Bálványosi Nyári Szabadegyetemen, amely mindig kiváló lehet?séget biztosít arra, hogy a mindennapi politikai ügyek mellett egy mélyebb, átfogóbb, valóban szabadegyetemi jelleget adjon a beszédnek, melyben a politikai filozófia, azaz a politikai cselekvés mögött álló vezérgondolatok is megjelennek.

Ezek a gondolatok pedig nélkülözhetetlenek egy olyan történelmi id?ben, amiben nemcsak a magyarság, hanem Európa és tán *en bloc* a keresztény hagyományokon alapuló nyugati civilizáció léte is fenyegetésnek van kitéve.

Orbán Viktor ennek megfelel?en pontos diagnózist állított fel a minket körülvev? világról, melyben a liberalizmus és a globalizmus mentén bizonyos er?k Európa gyökeres átalakítását t?zték ki célul, átléptetve azt egy kereszténység, nemzetek utáni korszakba. A kontinenst sújtó irányított, tömeges bevándorlás hosszú távú politikai következményei pedig aligha vitathatók: *„hogyha így áll fel majd a helyzet, keresztény alapokon választást nyerni Európában többé nem lehet, és a keresztény tradíciót ?rz? csoportok és hagyomány kiszorul a hatalmi térb?l, és nélküle fognak dönteni Európa jöv?jér?l.”*

Ahogy a miniszterelnök fogalmazott, ezért van dönt? jelent?sége annak, hogy az el?ttünk álló európai parlamenti választások alkalmával képesek vagyunk-e felmutatni, hogy a liberális demokráciának igenis létezik alternatívája.

Ez pedig nem más, mint a kereszténydemokrácia.

Itt végre elérkeztünk ahhoz a ponthoz, amely minden, magát liberálisnak, haladónak valló egyénben agyérgörcsöt eredményez. Kiváltképp abban az esetben, ha még azt is hozzátesszük: a kereszténydemokrácia nem liberális, ha úgy tetszik, illiberális.

Napjaink liberális – de sok esetben magukat konzervatívnak tartó – politikai gondolkodói, véleményvezérei és politikusai ugyanis egy mesterséges burokban élnek, vallásos jelleggel meggy?z?dve arról, hogy a demokrácia nem létezhet liberalizmus nélkül. S?t, semmi sem létezhet liberalizmus nélkül, ami politika és társadalom.

Hogy maga a *mainstream* politikai közgondolkodás miképp is jutott el ezen szellemi besz?költséghez, ahhoz egészen pontosan 1945-ig kell visszaugranunk az id?ben.

Az addig komoly válságát él? liberális gondolkodás a II. világháborút követ? id?szakban öltött új testet, melynek következtében – a nácizmus és a fasizmus borzalmait „kihasználva” – minden korábban ismert fogalmat sikeresen kisajátított, legyen szó például demokráciáról, szabadságról vagy éppen jogállamiságról.

Ennek következtében az addig egymásnak – a szabadság és az egyenl?ség szembenállása révén – ellentmondó fogalmak, mint a liberalizmus és a demokrácia nemcsak kibékíthet? lett, hanem egymásba is forrt annak dacára, hogy egykoron még a klasszikus liberálisok számítottak a demokrácia egyik legvehemensebb ellenz?inek.

A fogalmak, az ideológiák és a politikai gondolkodás, mint láthatjuk, állandó változásokon mennek keresztül, amely alól az eddigi liberális hegemónia sem lehet kivétel.

Európa valódi szellemi forrása ugyanis nem a liberalizmus, hanem a kereszténység, a görög filozófia és a római jog hármasa. Így bármely politikai rendszerr?l vagy irányzatról legyen szó, a liberalizmus bizonyos értékek feladása nélkül is könnyedén kiiktatható.

És ez akkor is így van, ha a modern politikatudomány a liberális demokrácia igazoláselméleteként szolgálva legfeljebb két vagy három politikai rendszert képes megkülönböztetni egymástól: liberális demokráciát, diktatúrát és a köztes állapotot *(autoriter rendszer)*.

Ezen szellemi bezártságból fakadóan írhatja le a HVG publicistája, hogy „kereszténydemokrácia mint rendszer nincs”.

De mint írtam: történelmi id?ket élünk.

Korábban nem volt ilyen? Hát most már van.

Bertha László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló